

Eesti vajab raudteed Euroopasse. Aga millist?

**RAIL
BAL TICUT?**
Ühendavat, mitte lahutavat!

Tundes üha muret ja kaasvastutust Eesti tuleviku ja ruumilis-geograafilise arengu pärast, soovime, et Riigikogu ja valitsus langetaksid vastutustundlikke ning riigi ja rahva kestlikkusele suunatud otsuseid asjades, mis määravalt puudutavad Eesti maad ja Eesti kestmist.

Eesti on alati olnud nutikate ja mõistuspäraste lahenduste maa. Kirjeldus "väike rahvas, aga suur mõtlemine" on seni käinud eeskätt seda teed pidi, et mõõdukate vahendite abil leitakse tõhusad lahendused. Seda ilmestab meie kiire edasimine e-riigi ülesehitamisel ning palju muudki.

Eesti väärrib korralikku ja mõistlikku raudteeühendust riigi sees ja Euroopaga, kus saab mõistliku hinnaga sõita:

- 1) 3-3,5 tunniga Tallinnast Riiga ja sealt edasi Euroopasse;
- 2) 90 minutiga Tallinnast Tartusse, Pärnusse ja Viljandisse;
- 3) 2 tunniga Tartust Riiga.

Kavandatud Rail Balticu kontseptsioon vajab muutmist, sest

1. Praegu kavandatav RB ei too odavat ega kiiret reisimisvõimalust Euroopasse, nagu alguses arvati. RB ühendab vaid Tallinnat ja Leedu-Poola piiri. Edasine on jätkuvalt ebaselge.
2. Kaubavedu rööbiti merega, nii nagu praegune RB koridor kulgeb, pole majanduslikult mõttekas. Merevedu on palju odavam ja keskkonnasäästlikum. Praktikas pole paralleelselt merega kulgevate raudteekaubavedude prognoosid täitunud. Ka Soomest viidaks kaup Poola või Saksamaale meritsi, mitte RB-l. Kaubaveoks pole vaja 240 km/h võimaldavat raudteed, sest kaubarongi- de sõidukiirus on alla 120 km/h.
3. Alakasutatud RB ei too majanduskasvu, vaid täiendavat kulu kümneid miljeoneid eurosid aastas. Juba praegune raudteeliiklus Eestis on kahjumis ja vajab riigieelarvest 40–50 miljonit eurot aastas. Nii mõjub uus RB hävitavalt senisele raudteevõrgule ning Eesti elanike liikumisvõimalustele raudteel.
4. RB suurendab julgeoleku- ja majandusriske, kuivõrd RB tasuvusarvutused näevad ette suurt kaubavoogu Venemaalt, millele ei saa kindel olla.
5. Kahju loodusele on palju suurem, kui kiirustades tehtud analüüsid näitavad. Looduskeskkonna kahjustamist ei ole võimalik vältida vaid tunnelite ja ülekäiguteede rajamisega põtratele, tegemist on ka ulatusliku veerežiimi häirimise, metsade ja soode hävitamise ning maavarade kaevandamisega.
6. RB sotsiaalmajanduslik analüüs on täiesti tegemata ning sotsiaalse keskkonna pikaajalised kahjud käsitlemata. Sotsiaalselt vastutustundlik majanduse arendamine peab üleilmse osise kõrval vastutuse võtma ka kohalikus kogukonnas, lokaalses mõõtnes.

7. Eestile nii olulise projekti puhul nagu RB pole mõeldav ebatäpse informatsiooni edastamine ega mis tahes asjakohaste dokumentide ametkondlik salastamine. Ei piisa kodanike vormilisest kaasamisest, RB rajamise otsus saab langeda vaid juhul, kui kodanikud mõistavad, millega tegu. Novembris 2016 Turu-uuringute ASi korraldatud küsitluse järgi pidas 68% vastajaist ennast RB osas vähe informeerituks. Me ei taha ju, et RB-ga korduks – aga palju suuremas mõõtnes – Saaremaa süvasadama, Utah' põlevkivikaevanduse või Estonian Airi lugu.
8. EL ei kingi meile RB-d. See on ka meie raha ja meil on kohustus kasutada seda säästlikult ja otstarbekalt, arvestades nii Eesti kui ka Euroopa vajadusi. Käesolevaks rahastusperioodiks oleme saanud seitsmendiku RB ehitusrahast. Järgmiseks eelarveperioodiks, mis algab 2021. aastal, EL lubadusi anda ei saa. Kui meile ka eraldataks taas uus seitsmendik RB jaoks, peame ülejäänud leidma ise: kas võttes laenu või kasutades teisi abiprogramme. Kuna riigile on kõigi projektide jaoks kokku eraldatud kindel summa, jääksid RB eelistamisel eurorahata teised ettevõtmised: maanteed, veevõrk, koolid.
9. Meist rikkamateski riikides ehitatakse rahvusvahelisi rongiliine nii, et nad ühtlasi rahuldaksid võimalikult paljude elanike transpordivajadusi: raudteed läbivad linnu ja asulaid ning seal sõidavad nii kiired kaug- kui lähirongid. Seega pole korraliku rahvusvahelise ja riigisisese raudteeühenduse sisseseadmiseks tarvis ehitada uut ja hirmkallist teed, millega kaasnevad halvad majanduslikud, sotsiaalsed ja ökoloogilised tagajärjed. Sama eesmärgi saavutamiseks saab kasutada olemasolevaid trasse, kus rongid liiguvad 160 km/h, mis omakorda võimaldab hoiduda trassi laustarastamisest ning kaotab vajaduse kõikide ülesõitute ja -käikude kahetasandilise järele. See omakorda vähendab oluliselt ehituse hinda ja ülalpidamiskulu ning ei tekita pöördumatuid majanduslikke, sotsiaalseid ja ökoloogilisi tagajärgi Eestile. Ning lõpuks ei too see kaasa ka reisija olulist pikenedamist isegi mitte Pärnu suunal, mujal aga paranevad liikumistingimused märgatavalt.

Oleme seisukohal, et Rail Balticu rajamine praegusel kujul tuleb peatada ja asuda kavandama Eesti vajadustest lähtuvat raudteed. Sest raha eest, mis me nagnii ise peaksime RB-le kulutama, saaksime PALJU PAREMA LAHENDUSE.

Eestis, jaanuar 2017

Ave Alavainu
Grete Arro
Anzori Barkalaja
Anne Daniel-Karlsen
Helje Eelma
Jaan Einasto
Rein Einasto
Mart Einpalu
Eenok Haamer
Lehte Hainsalu
Vootele Hansen
Toomas Haug
Riina Hein
Eik Hermann
Mati Hint
Mart Hiob
Tiina Hiob
Indrek Hirv
Priit Humal

Kalev Härk
Aapo Ilves
Heigo Jelle
Jaak Johanson
Kärt Johanson
Jaak Jõerüüt
Õnne Jõgi
Arvo Järvet
Toomas Jüriado
Robert Jürjendal
Fred Jüssi
Mart Jüssi
Ahto Kaasik
Jaak Kangilaski
Jaan Kangilaski
Mart Kangur
Mihkel Kangur
Jaan Kaplinski
Margus Kasterpalu

Ülle Kauksi
Toomas Kihho
Orest Kormašov
Ülo Krigul
Kalev Kukkk
Toomas Kukkk
Egge Kulbok-Lattik
Jako Kull
Kalevi Kull
Mihkel Kunnus
Marju Kõivupuu
Urmas Kõljalg
Tõnis Kõrvits
Tõnu Kõrvits
Ragne Kõuts
Karli Lambot
Anu Lamp
Olaf Langsepp
Raho Langsepp

Kalev Lattik
Peeter Laurits
Marju Lepajõe
Leida Lepik
Märt-Latis Lill
Pille Lill
Aleksi Lotman
Viivi Luik
Tõnis Lukas
Regina Lukk-Toompere
Alo Lõhmus
Asko Lõhmus
Maarja Lõhmus
Jaak Maandi
Ülo Mander
Rein Maran
Heino Mardiste
Anneli Meri
Valdur Mikita

Toomas Muru
Ingmar Muusikus
Sulev Mäeltsemees
Tõnis Mägi
Rein Männiste
Silvia Nagelmaa
Jaan Nuga
Endel Oja
Eve Oja
Mart Orav
Tanel Ots
Taavi Pae
Hannes Palang
Jüri Parik
Aare Pilt
Martti Preem
Margus Punab
Liisa Puusepp
Ivar Põllu

Tiit Pääsuke
Juhani Püttsepp
Vladas Radvilavičius
Rea Raus
Jaan Riis
Tiit Riismaa
Jaanus Rohumaa
Riina Roose
Emil Rutiku
Aivar Ruukel
Remo Savisaar
Jüri-Karl Seim
Kalev Sepp
Hiljar Sibul
Mari Sibul
Riho Sibul
Gennadi Skromnov
Kärt Summatavet
Kalle Suuroja

Marek Tamm
Tõnu Tannberg
Andres Tarand
Urmas Tartes
Juhan Telgmaa
Ene-Margit Tiit
Valdur Tiit
Toomas Tiivel
Peep Tomingas
Tiia Toomet
Kalle Toompere
Toomas Trapido
Helena Tulve
Jaan-Eik Tulve
Aleksi Turovski
Pärtel Tõnsberg
Erkki-Sven Tüür
Kristina Ude
Jaak Uibu

Jaan Undusk
Maarja Undusk
Marju Unt
Emil Urbel
Arne Uusjärv
Tiit Vaasma
Eero Vainikko
Maarja Vaino
Kalle Vellevoog
Alar Veraksits
Villu Veski
Tõnu Viik
Tõnu Viik
Kaupo Vipp
Peeter Volkonski
Ülo Vooglaid
Hannes Võrno
Airi Värnik

Kõne majanduskomisjonis 23.01.2017.

Karli Lambot
ACE Logistics Group AS
nõukogu esimees

ACE Logistics Group AS-il on ettevõtte viies riigis (Eestis, Lätis, Leedus, Valgevenes ja Soomes). Mul puuduvad raudteevaldkonnas igasugused huvid. Meie ettevõtte maht on umbes nädalas 100 treilerit Euroopasse ja vastupidi. Meil ei ole vahet, kas treilereid veab auto, laev või rong. Me ei ole veofirma, veoautosid ei oma ja veoteenusid ei osuta.

Rail Balticu rajamine kavandatud kujul ei ole minu meelest õige kahel põhjusel: esiteks, senine protsess on kiirustamise ja valeotsuste jada ning teiseks, niisugusel kujul ei ole RB meile jõukohane. Näide: praegune RB seisab AECOM-i uurin-gul. Uuringu kokkuvõttes ütlevad autorid sõna-selgelt: projekti kohta tehtud oletustel põhineva tasuvusanalüüsi tulemuste põhjal võib oletada, et projekt on valdavalt elujõuline. Sellest piisab, et Eesti valitsus tegi kolm kuud hiljem otsuse RB-ga alustada ja järjekindlalt kuulutada, et tegemist on pöördumatu protsessiga.

Kuid täna siin ei ole mõtet sellest rääkida, sest mitmed teie hulgas on täpselt vastupidisel seisukohal ja me ei veena üksteist kuidagi ümber. Seda illusiooni mul ei ole.

Räägime planeeritavast riikidevahelisest lepingust. Püüan kirjeldada riske ja tagamaid, mida transpordialal pädeva inimesena selles lepingus näen.

1. Lepingu loogika on niisugune, et osalised võtavad endale kohustuse ehitada RB igal juhul valmis. Me võtame endale selle kohustuse väga nõrga AECOM-i uuringu alusel. Muid tasuvusanalüüsi meil seniajani ei ole. Kui EL-st järgmiseks eelarveperioodiks piisavalt raha ei saa, siis ikka ehitame kasvõi maksumaksja raha eest edasi. Kui RB ehitus

Lepingu loogika on niisugune, et osalised võtavad endale kohustuse ehitada RB igal juhul valmis. Kui EL-st järgmiseks eelarveperioodiks piisavalt raha ei saa, siis ikka ehitame kasvõi maksumaksja raha eest edasi.

kallineb kaks korda, siis ikka ehitame edasi. Kui tulevased tasuvusanalüüsid ja äriplaanid meile ei sobi, siis ikka ehitame edasi. Ainuke, mida me muuta saame, on RB valmimise tähtaega. See ei ole arukas. Te peate rahvale ausalt selgitama, mis-suguse koormise te riigile võtate. Selle lepingu sisu ei ole vastavuses kergekäelisusega, kuidas seda asja aetakse.

2. Eesti on RB projektis kõige nõrgemas positsioonis ning leping kinnitab seda positsiooni. Vähemalt ei püüa mingil moel leevendada meie nõrkust. Selgitan: Balti riigid näevad rahvusvahelises kaubavahetuses üksteist konkurentidena. See on loomulik ja paratamatu. Konkureeritakse kaubavoogude ja reisiliikluse pärast. Elementaarne loogika ütleb, et kui konkureerivad osapooled asutavad ühise ettevõtte, siis tuleb hinnata tuleviku tegevusriske ning niisugused põhimõttelised kokkulepped, mis välistavad üksteisel naha üle kõrvade tõmbamise, tuleb kohe sõlmida. Pärast tavaliselt üksteisele kingitusi ei tehta. Peamine probleem on RB ebaproportsionaalses koormatuses ja kasutustasudes, mida raudtee-ettevõtjad taristu kasutamise eest maksma hakkavad. Peagi valmiv sotsiaal-majanduslik tasuvusanalüüs käsitleb tervet projekti tervikuna, mitte üksikute riikide lõikes. Kasutamise ebaproportsionaalsusest tulenevad tulud-kulud sellest analüüsist välja ei tule.

3. Räägime kõigepealt kaubavoogudest. Kohalikud mahud on väga väikesed. Päästjaks peavad osutama transiitkaubad. Hüpototeetiliste soome kaupade (kuid nende maht ei ole RB päästmiseks piisav) osas oleme kõik võrdses positsioonis, sest kaubad läbivad kõiki riike. Probleem on vene kaupadega. Ernst&Youngi tööühma juht Nauris Klavas ja mitmed teised RB ametnikud ei varja mingil moel, et RB käekäik hakkab sõltuma vene kaupade hulgast. Sellega seonduvast julgeolekuriskist ma praegu eraldi ei räägi. Räägin RB sissetulekutest. Lätlased ja leedulased teavad väga hästi, et Eesti Raudteel läheb praegu väga halvasti. Raudteeliikluse kahjum 12,5 miljoni tonni juures on aastas 40-50 miljonit eurot. Lõunanaabritel läheb veel üsna hästi, kuid ka ne-mad on väga ebakindlad. Venemaalt veetav kaup

on peaaegselt tooraine ja see ei sobi RB-le. RB geograafilise asendi tõttu saab iga koolipoiss aru, et kui hüpototeetilised vene konteinerkaubad soovivad suunduda Loode-Venemaalt Kesk-Euroopasse ja vastupidi, siis niisugused vagunid Tallinnasse ei eksi. Võib-olla Kaunasse, võib-olla Riiga, aga mitte Tallinnasse. Järelikult on Rail Baltic kõige optimistlikuma stsenaariumi puhul lõuna osas rohkem koormatud, Eesti osas aga oluliselt vähem. Kui kasutustasudid makstakse riigiti, siis Eesti on kõige nõrgemas positsioonis. Meie tulud kõige väiksemad. Kokkuvõte: tulud ja kulud jagunevad RB-l kindlasti mitte-proportsioonis kilomeetrite arvuga konkreetses riigis. Suure töenäosusega on lõuna pool liiklus oluliselt suurem. Seega on kahjum Eestis suurem. Leping ei anna vastust küsimusele, kuidas jagatakse RB vilju (tulemit või kahjumit)?

4. Reisijateveos on olukord veel omapärasem. Esiteks, nagu te teate, praegu makstakse Eestis igale rongireisijale 10 eurot riigi poolt piletirahale peale. Need on värsked Elroni andmed. Väga suure töenäosusega jääb ka RB reisijatevedu dotsatsioon nõudma. Vaatame, millele me siis hakame peale maksma? Muinasjuttu kiirest Euroopasse jõudmisest ei räägi enam ükski pädev inimene. Kõige paremal juhul jõuab tulevikus Berliini 13 tunniga ning E&Y järeldeb oma praeguses tasuvusanalüüsis õigesti, et üle viie-kuue tunni ei ole inimene nõus rongis istuma. Seetõttu on E&Y nägemuses RB muutunud Balti riikide vaheliseks raudteeühenduseks. Omavahel ühendatakse Tallinn, Pärnu, Riia, Panevezys, Kaunas ja Vilnius. Lihtsalt turiste ja ärireisijaid meil nii palju ei ole, et hulk miljonid reisijaid kokku saaks. Euroopa kogemus näitab, et raudtee on põhjendatud, kui reisijaid on aastas 9 miljonit.

Kui Nauris Klavas käis mind kui logistikaettevõtjat intervjuerimas, siis sain aru, kust tegelikult reisijad tulevad. Nimelt rääkis ta väga põhjalikult Riia lennujaama positsioonist Balti riikides. Kui piirkonna suurim lennujaam ühendatakse paari sõidutunniga teiste konkureerivate, aga väiksemate lennujaamadega, siis tulemus on üks: Tallinna ja Vilniuse ja Kaunase lennureisijad hakkavad tulevikus kasutama ühe rohkem ja rohkem Riia lennujaama, sest see on piisavalt

mugav ja kiire. Nagu rahvasõna ütleb: kus on rohkem, sinna antakse juurde. RB on Läti ja Riia lennujaama seisukohast ratsionaalne projekt, seda enam, et Eesti riik doteerib eestlaste ettevõtte piirkonna suurimasse lennujaama.

5. RB on tegelikkuses äriprojekt. Mitte lihtsalt ühe taristuelemendi rajamine. Sellele viitab asjaomaste riikide soov töötada välja äriplaan, ühise ettevõtte tegevuse loogika ning Baiba Rubesa ja Nauris Klavase sõnavõttud. Nauris Klavas kinnitas omavahelises vestluses, et RB on vaid siis jätkusuutlik projekt, kui riigid pärast selle valmimist ei jäta seda raudteed omapead, vaid müüvad ja turundavad raudteekoridori rahvusvaheliselt. Baiba Rubesa kinnitas äsjases EPL intervjuus, et RB käekäik sõltub sellest, et kes seda ettevõtet juhtima asub (mis siis, kui see on uus Taskila?) Pärast RB valmimist siseneb Eesti riik vältimatult raudtee-ettevõtlusse. Kõik selle äriprojektiga seonduv, iseäranis riskid on läbi uurimata ja hindamata. Kas me tahame riigi osalust ettevõtluses niisugusel moel suurendada? Sellestki tuleks rahvale ausalt rääkida.

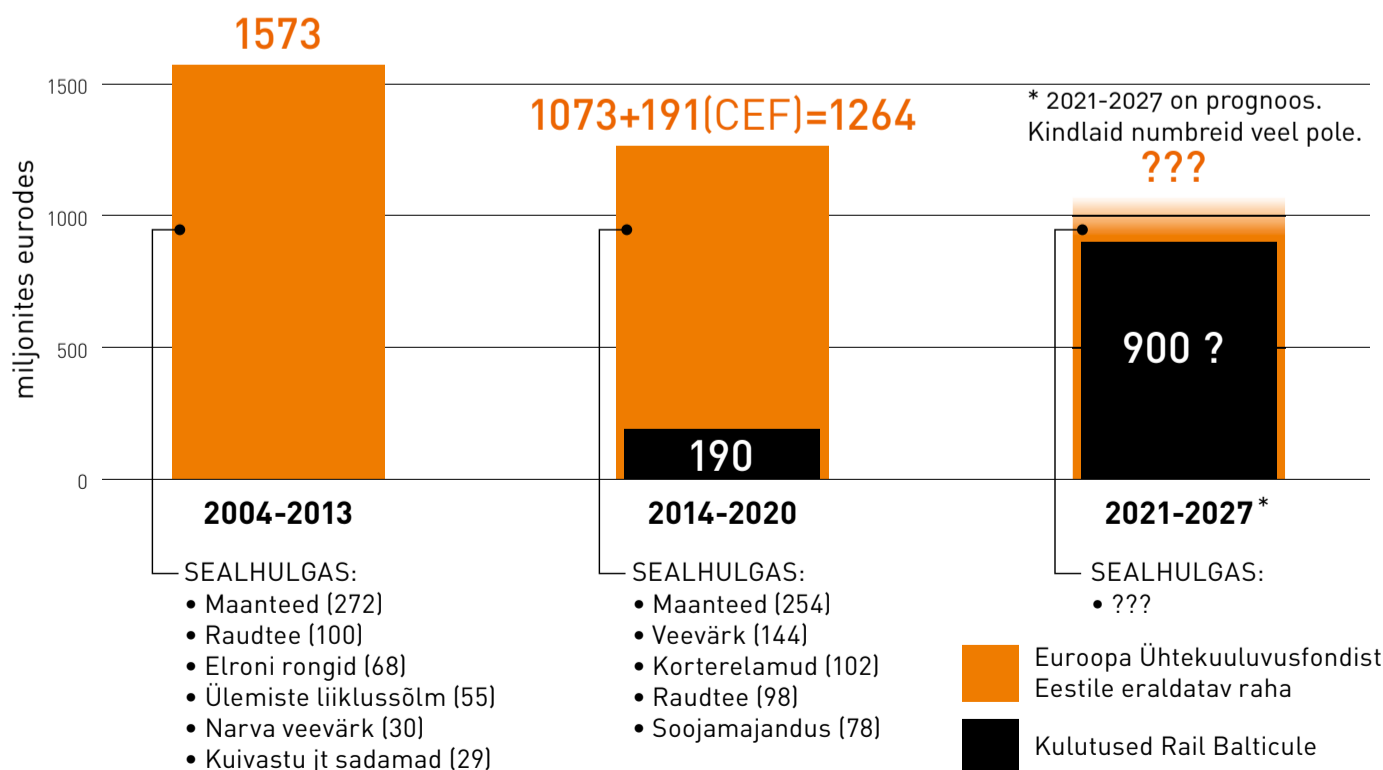
Kokkuvõte: kuivõrd niisugusest läbikaalutamata riskidega projektist on väljumine problemaatiline, siis praegu niisugust lepingut ei tohi sõlmida.

Sõlmida tohib riikidevahelist lepingut vaid siis, kui eelpool loetletud riskid on läbi analüüsitud ning ühise ettevõtte osapoolte vahel kokkulepped tuleviku tulude-kahjumi jagamises tehtud. Lisaks on loomulikult elementaarne, et niisugune projekt põhineb usaldusväärsel tasuvusanalüüsil ja äriplaanil.

Kui valitsus peab sellise kokkuleppe sõlmimist 31. jaanuaril siiski vajalikuks (pigem poliitilise heasoovlikkuse märgina) allkirjastada, siis Art. 14. p. 3. Tuleb formuleerida ümber alljärgnevalt: "Igal riigil on suveräänne õigus projektist väljuda ilma teistele osapooltele kompensatsiooni maksmata juhul, kui RB äriplaan või projekti fi-nantseerimise tingimused tunnistatakse vastava riigi valitsuse poolt vastuvõetamatuks." Äriplaanis suhtes otsuse tegemisel tuleb panna tähtaeg, näiteks 31. detsember 2017.a.

RAHA

Kuidas Rail Baltic "sööb" Eesti Ühtekuuluvusfondi raha

Loe lisaks: Priit Humal "Raudsest laupokkuperkest tuleb loobuda", <https://medium.com/@priithumal>

Huvi pakuvad ka RB ettevalmistamisega tehtud kulutused, mis Majandus- ja kommunikatsiooniministeeriumi andmeil on järgmised (eurodes):

- KULUD AASTANI 2016 (k.a):**
- uuringud **1 551 246**;
 - planeerimine, projekteerimine ning keskkonnamõtjude hindamine **7 596 560**;
 - asjaajamise kulud (sealhulgas OÜ Rail Baltic Estonia ning RB Rail AS asutamine ja käigus hoidmine) **2 718 951**.
- KOKKU 11 866 757.**

Kogukulust moodustab EL toetus **4 129 845** eurot ja Eesti Vabariigi poolt tehtud kulud on **7 736 912** eurot.

2017. aasta kuludeks seoses Rail Balticu rajamisega on planeeritud **48 043 421** eurot.

Inga Raitar

Veljo Tormise
"Raua needmise" ainetel
2017

**Hurjuh, sinda rauda raiska
Miks sa meie raha raiskad!
Raiskad raha rauast teele
Tühjalt seisva trassi pääle
Tee viib tühjalt tupikusse
Ahnus ajab asjad ummikusse
Rauda raiub metsast puida
Kuhjab kruusa keset soida
Tambib maha taluõued
Pooleks kisub põlispõllud
Lõikab läbi linnulaulu
Põder paanikas põgeneb
Hunti-karu kaovad meilta
Pisiloomil pole paika
Rauda raiskab rahva raha
Makse mitme põlve jagu
Maksta tuleb rauast teele
Tühjalt seisval trassil pääle
Meie lapsed need maksavad
Rasket rauda raharauda
Kulud kolm põlve veel kannavad
Hurjuh sinda rauda raiska!
Võimumees sa ära raiska!
Panes panti rahva raha
Ära müü me maada maha!**

Kärt Summataveti joonistus

RB – poliitika iseloomust

Arvo Järvet

Kui püüda saada selgust Rail Balticu (RB) senisest asjaajamisest, siis näib nagu oleks tegemist riiklikult korraldatud salastamis- ja ähmastamispoliitikaga. Kas sellega taotletakse ka vastutuse hajutamist juhuks, kui midagi viltu läheb, on esialgu teadmata. See annab ametikehadele ja muudugi ka poliitikutele võimaluse teha teadlikult või tahtmatult põhjendamatuid otsuseid, mis ei lähe alati kokku otstarbekala lahendusega. Kuid üht-teist on võimalik teada saada, kasutades tavakodaniku õigust küsida teavet ametiasutustest. Küsida saab teabenõude korras konkreetset dokumenti või selgitustaotlusega ametiasutuse selgitusi ja põhjendusi. Järgnevalt mõni näide selle kohta, kuidas on õnnestunud saada täpsustavat infot Rail Balticu rajamise ettevalmistuste kohta ja missugused bürokraatlikud raskused sellega seoses võivad kaasneda.

Praegu on tegemist RB trassivaliku otsustava staadiumiga – Harju, Rapla ja Pärnu maakonnaplaneeringute lõpetamisega, kuigi sellele eelnevad etapid pole mitte korralikult läbitud. Kuidas rajada raudtee Tallinnast Riiga, see on jätkuvalt arutelu

teema. Ja sellega seonduv palju allteemasid, mis on jäänud või jäetud seniajani lahendamata, sh vana ja uue raudtee kooskasutamine jne. Olukord nagu jalgratturite velotuuril, kus mõni mees on vahepeal katkestanud, aga ikka tahab pedaalida edasi üldvõidu nimel.

Jumalikuks dokumendiks peetakse AECOMi uuringut, milles tehakse järeldus, et RB rajamine on otstarbekas. Kuid uuringu tegemisel kasutati hüpoteetilisi andmeid, mida uuringu tegija ise ka kinnitab. AECOMi uuringu kokkuvõttes on kirjutatud: *Projekti kohta tehtud oletustel põhineva tasuvusanalüüsi tulemuste põhjal võib oletada, et projekt on valdavalt elujõuline.* Uuringu tegija ise kinnitab, et analüüsi tegemisel ei kasutatud adekvaatset andmebaasi ja tulemus on seetõttu hüpoteetiline – uue raudtee rajamine on põhjendatud, kui sellele tagatakse vajalikul määral kauba- ja reisijatevedu. AECOMi uuring eeldab, et raudtee ehitatakse, mitte ei hinda seda, kas peaks ehitama. Seetõttu saadud tulemused ei saa olla aluseks edasiste reaalsete otsuste tegemisel. Järelikult kõik otsesed ja kaudsed viited AECOMi uuringu tulemustele Rail Balticu

planeerimisel ja projekteerimisel on eksitavad, ehk ka teadlik valeandmete esitamine.

Paraku on AECOMi uuringutulemused võetud aluseks Eesti valitsuse tasemel tehtud otsuste puhul, mille tagamaad jäävad seniajani selgusetuks, miks nii tehti. AECOMi uuringu oletuslik tulemus transformeeriti edasises asjaajamises objektivseks lõpptulemuseks, mis päädis Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi memoga valitsuskabineti istungile. Murdepunktiks oli 22. septembril 2011. aastal toimunud valitsuskabineti istung, kus otsustati AECOMi uuringule tuginedes, et kuni 240 km/h kiirusele kavandatud 1435 mm laiuse rööpmevahega raudteeliin algab Tallinnast ja kulgeb Pärnu kaudu Riiga ning selle rajamine on majanduslikult igati tasuv ettevõtmine.

Kui kõik on nii ilus, siis miks on Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium nimetatud memo varustanud märkega "asutusesiseseks kasutamiseks", mistõttu ministeerium dokumenti ei väljasta. Memole on juurdepääsu piirang kehtestatud kümneks aastaks, st et tuleb veel ligi viis aastat oodata, et teada saada, millega tollane minister ja mitme jamaga tuntuks saanud Juhan Parts põhjendas RB rajamise otstarbekust. Ministeerium põhjendab ise salastamist sellega, et dokumendi avalikuks tulek kahjustab riigi välissuhtlemist. Järelikult Eesti rahvas ei tohi teada, millega põhjendas ministeerium ja minister Juhan Parts Rail Balticu

rajamist 2011. aastal. Nüüd peab Andmekaitseinspeksioon selgitama, kas kõnesoleva memo salastamine oli põhjendatud või mitte. Kuid veel mõnigi oluline dokument võib olla kusagil "sahtlis" peidus, mille sisu pole teada ega prognoositav.

RB planeerimisega seoses peetakse puudulikult käsitletuks selle sotsiaal-majanduslikke küsimusi. Tollel olulisel valitsuskabineti nõupidamisel 2011. septembris, kui kõik tundus olevat roosiline, jäi üles just sotsiaalvaldkonna probleem. Kabinetiistungil kokkuvõtte viimane, 9. punkt on sõnastatud järgmiselt: "Tulenevalt haridus- ja teadusministri seisukohast, et Rail Balticu raudteeliini tasuvus-uuringus ei ole käsitletud raudteeliini rajamisega kaasnevat üldisi sotsiaal-majanduslikke muutusi, arutada Rail Balticu raudteeliini rajamisega kaasnevate sotsiaal-majanduslike mõjude küsimust mõnel järgmisel valitsuskabineti nõupidamisel." Haridus- ja teadusministriks oli siis Jaak Aaviksoo. Nüüdseks on selgunud, et RB teemaliste nõupidamiste materjalide hulgas ei ole midagi niisugust, mis näitaks, et osundatud küsimust oleks mõnel järgmisel kabinetinõupidamisel käsitletud. Järelikult Vabariigi Valitsus jättis täitmata tema enda otsuse. Kuna valitsus ei suvatsenud üldisema sotsiaal-majandusliku analüüsiga tegeleda, siis jäigi seoses RBga palju probleeme lahendamata või selgusetuks, seda eriti avalikes huvides.

Kui kõik on nii ilus, siis miks on Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium nimetatud memo varustanud märkega "asutusesiseseks kasutamiseks", mistõttu ministeerium dokumenti ei väljasta.

Vaade Lätist: algsest teadmatusest küsimuste faasi

Sven Paulus kõneles Rail Balticust Leedu, Läti ja Poola ajakirjanikega

Kuidas näevad lätlased Rail Balticu projekti arenguid? Avalik Eesti vestles seda teemat põhjalikult kajastanud Jānis Kropsiga, Läti Raadio produtsendiga.

Kindlasti ärgitab see inimesi mõtlema. Ei saa öelda, et see on oluline kogu ühiskonnale, enim on huvitatud need, kes elavad Rail Balticu trassi alla jäävates omavalitsustes. On vastuolusid, mõnedes omavalitsustes ollakse trassivalikuga rahul ja teistes mitte. Alguses pakuti omavalitsustes välja kolm võimalikku trassi ja võite ette kujutada, kuis arvamused lahknesid.

Eesti piiri lähistel asuvas Salacgrīva omavalitsuses otsustati ühe võimaliku trassikoridori kasuks, ent lõpuks ütlesid teedeministerium ja regionaalarenguminiisterium, et see variant ei lähe käiku. Sellest kerkis ühiskonnas segaseid emotsioone tekitanud teema. Nägime, kuis kohalikud soovisid üht lahendust, ent keskvalitsus Riias ministeeriumides polnud nõus. Kohalikud tahavad teada, miks nende arvamus üldse küsiti ja erinevate trasside valikut arutati, kui otsustab keskvalitsus.

Kui laiapõhjaline on Lätis olnud RB meediakajastus?

Avalik-õiguslik meedia püüab seda kajastada loogiliselt ning küsib arvamusi erinevatelt osapooltelt. Ka RB juhtkond kommenteerib teemat nüüdseks piisavalt. Kuni eelmise suveni, mil pandi paika firma RB Rail juhatus, tuli info peamiselt trassi planeerijatelt, sh keskkonnaplaneerijatelt. Need projektijuhid panid enamasti lauale kolm võimalikku stsenaariumi raudtee trassikoridori asukoha suhtes.

Meedias toimus väga laialdane kajastus just siis, kui keskvalitsus edastas Salacgrīva omavalitsusele segaseid sõnumeid. Omavalitsus soovis kohtumist Euroopa Komisjoni keskkonnadirektoraadiga, nad võtsid kaasa ministeeriumite esindajad, vaidlesid, kuidas senist trassivalikku otsust tagasi pöörata. Probleem on, et kavandatud raudteeliini puudutab seal Natura 2000 territooriumi ja trikk on see, et kui Euroopa Komisjon teeb järeleandmisi, luuakse presedent kogu Euroopas. Natura 2000 kaitsealadel on reegel: kui see on loodud, ei tohi seda muuta ega mõjutada.

Küsimus on ka me keskse raudteejaama taas-ehitamine, samuti raudteejaama rajamine Riia lennujaama. RBd ilmestavad infograafikud ja pildid näitavad, kui kaunis see projekt peaks välja paistma.

Kas ka Lätis on huvilisi, näiteks keskkonnakaitsjaid, kes on RB osas kriitiliselt sõna võtnud?

Keskkonnakaitsjad pole väga kriitilised olnud. Peamine mure on olnud eelmainitud Salacgrīva pärast. Nemad on praeguse trassivalikku, ent mitte kogu projekti vastu just seetõttu, et mere ääres asuva paigana läbib omavalitsust juba niigi Via Baltica maantee. Seega tekitab raudtee rajamine seal mitmeid üksteisest eraldatud tsoone. Nimelt merekalda maanteeni on üks koridor, sealt edasi on pisut vaba maa-ala ja siis tuleks raudteekoridor, mis aga tükeldataks koha üsna põhjalikult ära ning rikuks võimalused põllumajanduseks.

Eestis oleme näinud viimasel ajal kasvavat huvi nii maavarade kaevandamise kui ka met-

saraie osas, mida seostatakse omakorda RB rajamisega. Kuidas on Lätis?

On üks arvamus, mis elab inimeste seas oma elu: nimelt on Rail Baltic mõeldud rohkem kauba- ja vähem reisijateveoks. Meil on sooja, Teise ilmasõja eelne mälestus euroopalikust Lätist, kus astusid Riias rongile ja väljusid näiteks Berliinis. Toona oli see igati normaalne nähtus. Ent vaadates ressurside väljaveo poolt, siis suurenenud metsaraie pole kuulda olnud. Riigile kuuluvat metsa haldab meil Läti Riigimets (Läti vaste Eesti RMK-le) ja ülejäänud on erametsad.

Küll on aga paljud inimesed raudteetrassi paikasamise järel kiiresti alustanud metsaraiega, et palk ise maha müüa. Teised aga ilmselt loodavad lobitegemisele ning selle kaudu parema kompensatsiooni saamiseks. Üldiselt on Lätis väga palju metsa ja ma ei ütleks, et tavakodanik metsaraie- te pärast väga muretseks. Lisaks püüab Läti Riigimets pidevalt teavitada sellest, et nad istutavad maharaiutud metsa asemele uued puud. Keskkonnakaitsjate meelest on aga tihti tegu lihtsalt puupõllu rajamisega, mida mõnekümne aasta pärast lihtsal viisil maha raiuda. Sellistel puupõldudel ei pruugi normaalset metsakooslust ühes loomade ja lindudega üldse tekkida.

Lätis puhkes skandaal, kui selgus, et Läti Riigimetsa poolt raiesmikele istutatud puupõld põhjustas seal paljude linnuliikide kadumise. Taolisi asju on raske muuta, kuna sel ettevõttel on palju raha, nad on finantsiliselt stabiilsed ning haldavad edukalt kõiksugu projekte. Rail Balticu juurde naastes aga ei pea inimesed metsaküsimust oluliseks ja pigem on mure põllumajandusmaade pärast. Suurfarmerid, kellel on 300-500 hektarit maad, küsivad, kuidas nad oma maid harima hakkavad, kui trass need pooleks lõikab?

Eestis tuli ornitoloogiaühingult hiljuti teade, et kaotame metsaraie tättu üle 60 000 linnupaari aastas.

Midagi sarnast toimus ka eelmainitud juhtumi puhul. Toosama Läti Riigimets kui Läti metsandustööstuse juhtiv ettevõtja maksab riigieelarvesse suuri summasid. Seetõttu saavad nad endile taolist käitumist lubada. Riik ei hakkaks oma institutsioonide kaudu seda firmat karistama, kuna see oleks ennast toitva käe hammustamine. (vt ka *)

Kui võrd on Läti avalikkus kursis sellega, mis toimub RB osas naabermaades?

Me saame enamasti asju teada siis, kui kerkivad esile probleemid. Tulen tagasi Salacgrīva juurde, kus kasutati tihti argumentina näidet Eestist. Rahvas tahtis teada, miks pandi Lätis ette kolm trassivalikut, kui Eestis oli valikus ainult üks marsruut.

Nädal tagasi lugesin artiklit, et leedulased võivad RB projekti saboteerida ja inimestele on jäänud mulje, et leedulad püüavad haarata suu-remat tükki. (vt ka**)

Poola kohta ilmusid artiklid, et Poola kasutas kogu RB-le mõeldud raha hoopis Valgevenes- se suunduva idasuunalise ehk Grodno raudtee peale. Seega on Poolas seis, kus paberil öeldakse, et nad on valmis Rail Balticut ehitama, kuid ma saan aru, et seni pole Kaunasesse mineva raudtee peale kulutatud ühtegi zlotti. Selle asemel investeerisid poolakad 180 miljonit eurot idasuunalis-

MIS ON PROBLEEMID

Lätis:

- Sisulised vastuolud omavalitsuste trassivalikute otsuste osas, kus riik on teinud teistsuguse otsuse, musternäitena Salacgrīva juhtum <http://bit.ly/2jqVtrv>
- Salacgrīvas piirkonnas kerkis lisaks esile Natura 2000 hoialalaga seotud keskkonnaaspekt <http://bit.ly/2eQ69ik>
- Avalikkus on suurprojektide suhtes üldiselt väga negatiivselt meelestatud, põhjuseks mure võimaliku korrupsiooni pärast
- Suurfarmerite probleemid, kuidas tulevikus trassikoridori tättu poolitatavaid maatükke harida
- Skepsis RB Rail kõrgepalgalise juhatause osas: kas endised tippjuhid jätkavad lihtsalt sooja kohal
- Küsimus projekti juhtimise tasandist: milline roll jääb oma majandushuve kaitsvale riigile ja milline osa lobitegijatele
- Osa ettevõtjaid on RB projekti osas kriitilised, väites, et hanked võivad tulla hoopis välismaalt
- Võimalik proteksionismi teke taristu rajamisel, kus välditakse naaberriikide ettevõteteid

Leedus:

- Erinevate eelnevate valitsuste pikk järelemõtlemisaeg RB projektiga seonduva osas, mis tõi kaasa naaberriikide juhtide kriitika
- Vaidlus trassikoridori Vilniuse ja Kaunase suuna osas
- Laialdast avalikkust ehk erinevaid huvigruppe kaasavat debatti pole toimunud, meedias on esil olnud peamiselt kohalik raudteefirma
- Majandustegelased on skeptilised projekti tasuvuse osas <http://bit.ly/2j6d3Cx>
- Võimalikud spekulatsioonid raudtee trassikoridori alla jäävate maadega

MIS ON LOOTUSED

Lätis:

- Ettevõtjad ootavad investeringuid ning loodavad äri võimalusi
- Algsest teadmatuse faasist on läbi protestifaasi jõutud individuaalsete, inimeste kinnisvara ja tulevast elu-olu puudutavate küsimusteni

Leedus:

- Kohalikud ettevõtjad on valmis taristu rajamiseks ning näevad projektis head võimalust äriks

se raudteesse, kuna nad on ise huvitatud sealsest kaubatranspordist.

Kui võrd ollakse Lätis teadlikud asjaolust, et 2007. aastal avaldatud Rail Balticu tasuvusuuringus oli Baltikumis välja pakutud tegelikult kolm võimalikku marsruuti ning kokkuvõttes anti toona eelis Tallinn-Tartu-Valga-Riia kaudu minevale trassile. 2011. aastal aga tehti otsus Tallinn-Pärnu marsruudi kasuks. Kas Tallinn-Tartu-Valga-Riia variant on arutatud ka Lätis, miks sellest loobuti? Kas selle vastu võib olla huvi?

Tolle trassivalikut mäletan, pikka aega oli kõneluseks mitte lasta Rail Balticut rajada mere äärde, kuid siis tekkis suhtumine, et see võiks olla isegi vahva idee. Aga see ei ole poliitika tasandil tõsiselt võetav argument, vaid oli pigem omamoodi jututoa tasemel mõtteväljatuse. Nüüdseks pole alternatiivne trassivalik debati olnud. Valitsus kiitis heaks liini nr. B2-2.

Milline on teie isiklik vaade RB projektile?

Pean seda majandusele oluliseks projektiks: taoline suur riigi poolt rajatav taristu toob kaasa buumi nii ehitussektoris, turgutab ühtviisi kohalikku tööhõivet ja majandust.

Salacgrīva linnapea on mu raadiosaates öelnud, et ta ei hakka projekti saboteerima, ent tal on raske aru saada, kuis projekt võiks omavalitsusele majanduslikku väärtust luua. Salacgrīvas

ollakse arvamusel, et nad kaotavad projektiga, sest maa-ala jupitatakse viieks ning linnapea sõnul muudab see piirkonna suuremate ettevõtete jaoks ebaatraktiivseks.

Teine asi – need vähesed omavalitsused, kust läheb läbi Via Baltica, loodavad, et RB projekt aitab tervikuna kaasa kohalike raudteejaamade ehitamisele ja raudteetranspordi arengule. Praegu neis omavalitsustes raudteed ei ole. Mu meelest on see naiivne idee, sest teha veel üks ühendus RB tasandil läheks maksma palju ja Läti valitsus ei tee seda, kuna investeringud ei tööta majanduslikku kasu.

* Kodulehel oleva teksti järgi esindab Läti Riigimetsa riigi huve metsade majandamises eesmärgiga hoida ja kasvatada metsade väärtust ning kindlustada riigile selle pealt suurim võimalik tulu.

2016. aasta viimase kuu kuu jooksul võeti ettevõttelt ära õigus kasutada rahvusvaheliselt tunnustatud FSC sertifikaati ning seda koguni neljas Läti Riigimetsa poolt hallatavast kaheksast regioonist. FSC sertifitseeritud metsamajandaja näitab, et tegutseb metsas sotsiaalselt õiglaselt, majanduslikult elujõulisel ja keskkonnasõbralikul viisil. Teemat kajastas ka Läti rahvusringhääling.

** 24.01 otsustas Läti valitsus anda peaministrile volitused Rail Balticu riikidevahelise lepingu allkirjastamiseks 31.01 Tallinnas. Päev hiljem jõudis samale otsusele Leedu valitsus ning 26. jaanuaril ka Eesti valitsus.

R A I L B A L T I C U T ?

Meelavaldused tulemas!

LIITU

Kui tahad kaasa aidata või lihtsalt teada, kus midagi toimub

FB grupiga @Rail BalticUT? või registreeri ennast lehel: www.avalikultrailbalticust.ee/railbalticut

Vaade Leedust:

Rail Balticu debatt on olnud pigem ühepoolne

Millised arengud toimuvad Rail Balticuga Leedus? Avalik Eesti vestles sel teemal Leedu majandusajakirjaniku ja kommunikatsioonispetsialisti Andrius Matuliuskasega.

Üldine avalikkus on üsna hästi informeeritud, kuivõrd teema on olnud esil ligi seitse viimast aastat. Näib, et Leedu raudteekompanii Lietuvos Geležinkeliai on kulutanud muljetavaldava koguse raha projekti reklaamimiseks ja kohalike elanikega koostamiseks. Enamik me inimesi ei tee vahet nüüdseks juba lõpetatud Rail Balticu 1 projektil ning praegu arutamise all oleval Rail Balticu 2 ettevõtmisel. Sestap pole nad kursis küsimustega miks peaks raudteeliin tingimata minema läbi Vilniuse.

Kui laiapõheline on debatt olnud Leedus?

Viimaste aastate meediakajastus sel teemal on olnud laialdane ning hõlmanud nii trükiajakirjandust, interneti kui ka televisiooni. Paraku on realsuses olnud esil peamiselt üks osapool: projekti edukast teostamisest huvitatud kohalik raudteefirma Lietuvos Geležinkeliai ja tema alltöövõtjad, samas kui kodanikkond on olnud asja suhtes ükskõikne. Siiski olen kuulnud ka teisi arvamusi. Näiteks siinse Swedbanki peaökonomist Nerijus Mačulis on Rail Balticu 2 osas olnud pisut skeptiline ja küsinud, miks peaks keegi üldse tahtma sõita rongiga Berliini või Pariisi, kui sama hästi võiks nad osta Ryanairi lennupileti.

Millised on olnud RB-d puudutavad debati-küsimused Leedus?

Esil on olnud peamiselt kolm teemat. Esiteks, et Leedu riik ja kohalik raudteefirma Lietuvos Geležinkeliai veeretavad RB2 teele teatavaid takistusi. Teiseks on välja toodud, et Leedu riskib Rail Balticu 2 jaoks antud Euroopa raha kaotamisega ning kolmandaks see, et sel projektil puudub majanduslik põhjendus.

Kui hästi ollakse kursis sellega, mis toimub RB osas naaberriikides?

Mitte liiga hästi. Ma pole kursis, millised on Lätis või Eestis projektiga toimuvad arengud. Näiteks viimane sõnum antud teemal, mida lugema juhtusin, rääkis Rail Balticu projekti osas küsimusi esitavatest Eesti meremeestest.

Meenutage, kuidas käis Leedus Ignalina tuumajaama sulgemine ja milline osa oli siin avalikul arvamusel?

Väga põhjalikult ma seda lahata ei saa, olin toona tudeng, kes polnud avalikkuses toimuvast liialt huvitatud. Siiski oli Ignalina sulgemine üks Leedu Euroopa Liiduga ühinemise tingimustest ning toona esitati seda möödapääsmatu valikuna. Hiljem, kui said teatavaks ka tagajärjed, tõi avalikkuses teatav meelepaha. Seejärel saadeti Brüsselisse läbirääkijate delegatsioon, mis püüdis taotleda tuumajaama käigushoidmise pikendamist, ent nende töö jäi tulemuseta, kuna tingimusi polnud võimalik muuta. Samas oli meil uue ehk Visaginase plaanitava tuumajaama osas intensiivne avalik debatt, mis tipnes referendumiga ja seal ütles enamus inimesi tuumajaamale ei. (vt ka*)

Eestis võib praegu näha suurenevat huvi maavarade kaevandamise ja metsa raiumise osas. Ühest küljest asub parlament kiirkorras arutama maapõue strateegiat järgneva 30 aastaks ning teisalt soovitakse metsanduseaduse muudatustega alandada metsa raietavuseid. Nii mõnedki seostavad neid arenguid Rail Balticu projektiga. Kuidas on selles osas lood Leedus?

Ma arvan, et Leedus sellist huvi ei ole. Olen kuulnud, et mõned inimesed on huvitatud tulevase raudteetrassi alla jäävate maade ostmisest, et nad võiksid need hiljem riigile hingehinnaga maha müüa. Kuna algselt kavandatud marsruuti on aga nüüdseks muudetud, siis ma pole päris kindel, kas leidub inimesi, kes oleksid huvitatud nõndaviisi raha tegemisest. Vähemalt pole taolisi teooriaid ajakirjanduses mainitud.

* 2008. aasta oktoobris Leedus toimunud referendum Ignalina tuumaelektrijaama sulgemise edasilükkamise kohta 2012. aastani kukkus madala valimisaktiivsuse tõttu läbi, ehkki 88,7% hääletanute toetas sulgemise edasilükkamist. <http://bit.ly/2jq75uV>

2012. aasta oktoobris (poolteist aastat pärast Fukushima tuumaelektrijaama katastroofi) samaaegselt parlamendivalimistega toimunud mitmesiduv referendumil aga hääletas 62,6% Leedu valijatest plaanitud uue Visaginase tuumajaama vastu. <http://bit.ly/2jxLMoL>

**Loe ka Andrius Matuliuskase artiklit Rail Balticu unelmatest ja realsusest: <http://bit.ly/2j5iv8E>

Poola jälgib

Balti riikides toimuvaid Rail Balticu arenguid

Rail Balticu projektiga ühinenud Poolas püütakse põhja pool asuvate naabrite tegemistel silm peal hoida. Avalik Eestile andis oma kommentaari Poola majandusuudiste portaali WNP.pl kolumnist Piotr Stefaniak.

Püüame oma portaalis wnp.pl kirjutada Rail Balticu arengutest nii Eestis, Lätis kui ka Leedus siis, kui uut infot tuleb. Kirjutasime näiteks Leedus ehitatava raudteeosa kohta, samuti probleemidest marsruudivalikul erinevates riikides, kajastasime ka käibemaksu teemalisi vaidlusi.

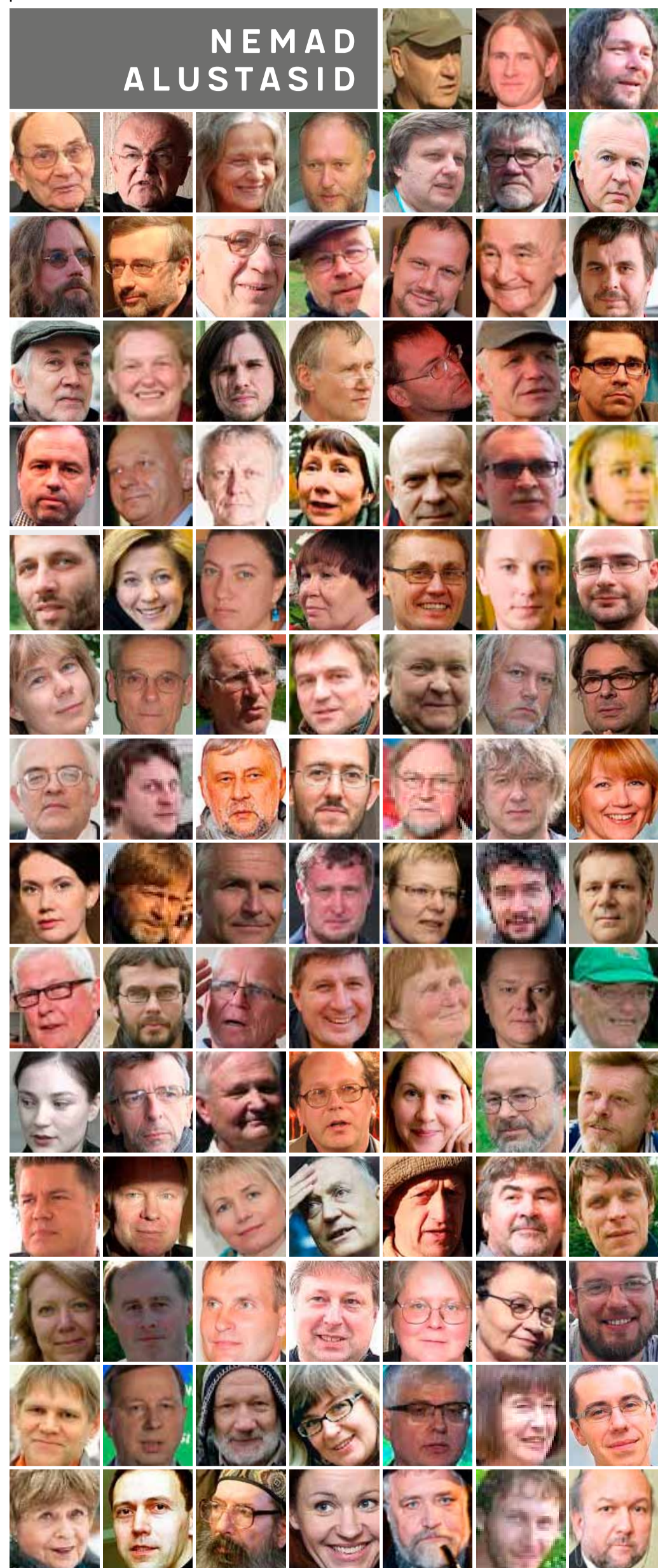
Poola on Rail Balticu töödega ametlikult alustanud, moderniseerides ja adapteerides Varsavist Białystoki minevat liini nõnda, et sellel saaks sõita kuni 160 km/h ning lisaks rajatakse teatud sektiioonides teine rada. Kava kohaselt

jõutakse Białystok-Varsavi liini moderniseerimisega valmis 2020-21.

Kui vaadelda RB probleeme Poolas, siis esmalt tooksin välja vähese finantseerimise: Poola raudteekompanii PLK sai just Euroopa Investeeringupangalt 175 miljoni euro suuruse laenu, et moderniseerida kaht lõiku liinidel Sadowne-Czyżew ja Czyżew-Białystok, mille pikkuseks on enam kui 100 kilomeetrit.

Teiseks on puudu keskkonnamõju hindamise osa, mis puudutab lõiku Białystokist kuni Leedu piirini ja kolmandaks toon esile kogu projekti rakendamise seotud venitamise. Mu arvates on peamine, et valitsuse esmane soov oli saada Euroopa Liidu toetus pigem Via Carpatia transpordikoridorile.

Mullu septembri lõpul avaldas ajaleht Postimees 101 kaaskodaniku avaliku kirja, milles nõuti, et Rail Balticu rajamine kavandatud kujul peatataks.

101 kiri avas arutelude värava, et inimesed hakkaksid mõistma, mida RB endaga kaasa võib tuua. Seni polnud avalikku arutelu sisuliselt sündinud. Siinne galerii aitab meelde tuletada neid 101 inimest, kes tolle avalduse tegid – iga allkirja taga on nägu ja silmad, on Eestile tuksuv süda.

Hea lugeja, saad aidata kaasa, et saaksime parema raudtee kui see, mida valitsus praegu kavandab. Vii see lehte ka sõbrale ja võimalusel toeta lehe trükkimise ja levitamise kulusid ülekandega **ARB MTÜ** arvele **EE071010220228201228**, märksõna "AVALIK EESTI"

Rail Balticu senise "äriplaani" põhialused

Eesti konkurentsivõime tõstmine

**"Ma tunnen paljusid inimesi nii
meil kui Euroopas, kes sooviksid
RB -ga sõita"** (autorite kollektiiv)

Kiire otseühendus Euroopaga
(rongiga Varssavisse ja Berliini)!

RB + Helsinki tunnel =
Eesti rahva ja veel 500
km raadiuses olevate
inimeste elujärje tõstmise
tee uuele kvaliteetivõimele
tasemele

RB vastased on
"vesi Kremli veskile"

(S. Kallas)

"Lennart Meri unistus"

(K. Michal)

„LAHTISIDUMINE“

VENEMAAST (S.Kallas)

"Kasulikud idioodid", kes ei
mõista suuremaid eesmärke

EI TOHI PETTA EL-i LOOTUSI!

Põhja-Jäämeri hakkab sulama ja hiinlased
suunavad kaubad trassile Kirkenesi sadam
Norras – Lapimaa (seal veel raudteed ei ole) –
Helsinki (ümberlaadimine) – laev – Muuga
(ümberlaadimine) ja läbi Ikla Euroopa poole!

(Muide, see pole nali)

**Euroopa raha on vaja
ÄRA KULUTADA!**

(Autorite kollektiiv, täienev)

...PRAEGUNE
TÖÖKOHT ON MU
SENISE **KARJÄÄRI**
KÕIGE KEERULISEM...

RB ehitamise
ajal tõuseb
Eesti SKP 1,4%

„Use it or lose it!“ (H.Hololei)

Kauge Euroopa nurga ühendamine "emamaaga"

(E. Savisaar)

"Mida ütlevad meie lapselapsed,
kui seda RB ei tulegi?" (S. Kallas)

Pärast 2020. aastat võib Euroopa
Liidu toetus Rail Balticu projektile
väheneda tulenevalt pingelisest
geopoliitilisest olukorrast
seoses Brexiti, pagulaskriisi ning
julgeolekuolukorraga.

(B. Rubesa)

Kuna 2017.a. teisel poolaastal
on Eesti EL eesistuja, siis ei
tohi saata signaali, et Eesti
ei ole EL-le lojaalne. **Lojaalsuse
demonstreerimiseks on vaja
RB projektiga jätkata**

"Salajane informatsioon, mis muudab
arusaamu RB kasuks" (tundmatu autor)

Ilma Rail Balticuta Eesti ei
ole Euroopaga ühendatud

(K.Kaunissaare)

JAH, BAIBAL ON
SIIN KARJÄÄR JA
TÖÖKOHT, MEIL AGA
ELUKOHT JA
PÄRIS
KARJÄÄRID

MEIL
ALLES HAKKAB
KEERULINE

AUVÕLA TASUMINE.

Kas Soome-Poola raudteele
tuleb 25 järgmist aastat peale
maksta? See ei ole isegi
küsimus, mida küsida tasub.
Kindlasti tuleb.

(V. Parvel)

Tallinnast saab kiiresti Riia loomaeda
ja Kaunasesse Žalgirise mängu vaatama

(J.Ratas)

Rail Balticu tõeline äriplaan nüüd valminud!

Kuna Rail Balticu paljurahvuselisel töökal kollektiivil ei ole seni, hoolimata aastatepikkusest pingsast toimetamisest, õnnestunud välja töötada Rail Balticu äriplaani, siis otsustasid öla alla panna Rail Balticu fännklubi liikmed, Jaan Tatika Ordeni kavalierid Vigla Vello Särjelaanest, Kuhu Tõnu Vana-Aisalt ja Varba Robert Kolga-Aablast. Selleks moodustasid nad mittetulundusühingu „MTÜ Paneme Otse Euroopasse“, lühendatult MTÜ POE. Euroopa Liitu esindas transiidispetsialist Pubert von Richtplatten, kelle juhtimisel on rajatud mitmed sillad Kreeka mägedesse ja üks väga suur lennujaam Hispaania kõrbesse. Lisaks kaasati Läti poolt, kuna tegu on ikkagi piiriülese, riike ühendava ja otse Euroopa südamesse viiva projektiga, Salacgriva tuntud linnuvaatleja ja reivide korraldaja Patcs Latic.

Äriplaani ise on oma sisutiheduses ja lõõvas lakoonilisuses alljärgnev.

1. Eurooplased kannavad 1 miljard eurot üle Vigla Vello arvele, lisaks laenab Kuhu

Tõnu 300 miljonit eurot projekti omafinantseeringuks Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangalt. Tagatise annab Eesti riik.

2. Rail Baltic ehitatakse valmis 1,3 miljardi euroga. Ehitamisega seotud kaudne positiivne mõju Eesti majandusele on 1,4% SKP-st ehk 300 miljonit eurot. Tööd saab 3000 inimest.

3. Rail Balticu 10-aastase eksploatatsiooni- ja arengupangalt veel 300 miljonit eurot, tagatise annab Eesti riik.

4. Peale 10-aastase perioodi täitumist kaevatakse Rail Baltic uuesti üles, kruus viiakse tagasi karjääridesse, metall müüakse Türki. Sellegi kaudne positiivne mõju majandusele on 1,4 % SKP -st ehk 300 miljonit eurot. Tööd saab jälle 3000 inimest. Trassi alune maa tasandatakse ja antakse tasuta üle Läänemaa Kaitseliidule kaugtule (kuni 200 km) harjutuste läbiviimiseks

5. Kokkuvõttes on Eesti majandus võitnud 600 miljonit eurot, millest makstakse tagasi pangalaenu ja Pubert von Richtplateni töötasu 1,47 miljonit eurot + kulud. Eurooplaste raha kirjutatakse korstnasse. Puudujääv tühine summa ajatakse 15 aastaks kokkuleppel Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangaga, tagatise annab Eesti riik. Ühingu liikmed töötavad projekti juhtimisel kodanikualgatuse korras. Patcs Laticsi töötasu 4 õlut "Saku Tume" antakse peale muude kulude katmist talle kätte Ikla supermarketist "Põhjapõdra unenägu".

6. MTÜ POE pidulik lõpetamine viiakse läbi Salacgrivas, iga-aastasel kokkutulekul „Positivus“, kus osalevad Eesti, Läti, Leedu, Poola, Saksamaa, Soome ja Türgi presidendid. Dresiinidega saabuvad Rail Balticu fännklubi liikmed kogu maailmast. Hiinlased ei saabu, nad jäävad ootama Põhja-Jäämere sulamist.

Äriplaani analüüsisid Endel Oja, Kärt Summatavet, Kalle Toompere ja Maarja Lõhmus

ÜKS TELEFONIKÕNE

Sõnasõnalt elust mahakirjutet lühinäidend

TEGELASED:

M – uudisteagentuuri majandustoimetaja
T – väljaande toimetaja

AEG: väljaande ilmumise hommik

TEMPO: aeglaselt, pikkade pauside ja nohinaga – teema käsitus võtab ca 10 min

M: Tere, kas räägin – kes selle lehe tegi?

T: Mina tegin

M: Teie ise?

T: Jah

M: (paus) Mis on teie organisatsioon?

T: Mis organisatsioon?

M: Organisatsioon, kes tegi ja rahastas?

T: Ei ole organisatsiooni, ise rahastasime.

M: Küsin siis: mis organisatsioon selle lehe välja andis?

T: 101 kirja sõbrad (mõtleb: aitäh, Mart Orav, selle nime eest)

M: Aga kes tellis artiklid

T: Mina tellisin. Mida lugenud olete, kuidas meeldivad?

M: (nohin) Ma ei ole lugenud...

T: Mis siis teie mure on?

M: Ma tahan teada, miks te seda tegite?

T: Sest on vajadus olulised teemad avalikult läbi arutada, viimane aeg on seda teha, kuna ühiskonna kesksed arengud on avalikult arutamata!

M: Te olete hiljaks jäänud, praegu te juba torpedeerite valmis plaane

T: Kus neid plaane avalikult arutatud on, pole näinud. Nüüd me tõesti tahame, et arutatakse variandid läbi, tellitakse uuringud.

M: Nüüd on hilja.

T: Ei ole hilja.

M: (ägenedes) On kindlasti hilja, sest materjalid olid kõik erinevatel kodulehtedel väljas vaatamiseks, kes tahtis, sai uurida.

T: Ma räägin Eesti ajakirjandusest, kus peaksid teemad olema esitatud analüütiliselt, ajakirjanduslikult ja läbi arutatud.

M: Sellega olete hiljaks jäänud.

T: Aga mis on teie mure?

M: Ma tahan lihtsalt selgusele jõuda, senini on MTÜd ja vabatahtlikud lihtsalt protesteerinud, aga nüüd on teil professionaalne leht.

T: Siis on hästi.

M: Ma tahan teada, kuidas sündis protesteerijate uus tase, tahan teada rahastust.

T: Esiteks, me ei protesteerime vaid arutame, tegime selle rahata

M: Kuidas te kohtusite autoritega?

T: Ma ei ole autoritega kohtunud.

M: Kuidas te üldse tegite seda lehte?

T: See on lehe esimene number, seda lehte tuleb veel.

M: (üllatunult) Tuleb veel? Esimene number??

T: Jah. Kas on ettepanekuid?

jne

Raudsest laupkokkupõrkest tuleb loobuda

Priit Humal

Avalikult Rail Balticut juhatuse liige

Euroopa Liit ei kingi meile Rail Balticut, vaid nõuab, et me selle oma raha eest ehitaksime. Kui me ehitust ei alusta, siis saame korda teha olemasolevad raudteed ja maanteed. Heaks ühenduseks Euroopaga on needki sobilikud.

2013. aastal võttis EL vastu kaks Euroopa transpordivõrgu loomise määrust. Transpordivolinik Siim Kallase rõõmutunne oli suur. Rail Baltic, mis meid lõplikult Euroopaga ühendavat, jõudis suure sammu lähemale.

Tegelikult oli juba siis selge, et algne ambitsioonikas loosung viie tunniga Berliini jõudmisest oli sisutühi. Tegelikuses kolm korda pikema sõiduajaga rongi ei õnnestu käima panna ka Rail Balticu valmimisel. Samas näitas raudtee rajamise idee kitsaskohti ja vastuolusid riiklike ja üle-euroopaliste huvide vahel.

Kahest määrust esimese, üle-euroopalise transpordivõrgu (TEN-T) määrus kehtestas maantee- ja raudteekoridorid, sadamad ning lennujaamad, mis peavad 2030. aastaks korras olema. Teine Euroopa Ühendamise Rahastu määrus (CEF) tekitas rahastuse eelmises määrustatule. Esmapilgul võib tunduda, et tegemist on suurepärase plaaniga, kuid lähemal uurimisel selgub nii mõndagi.

Probleem on selles, et kuna transpordivõrk on kallis, siis EL-u eelarves pole selleks piisavalt raha. Määrustega eurosid juurde ei tekita ning keegi omast ei loobu. Ainuke võimalus oli juba eraldatud toetused ümber

jagada. Ühtekuuluvusfond (ÜF) kui suurim Euroopa poolt vaesemate piirkondade abistamise fond oli piisavalt suur, et seal raha „natuke“ ümber tõsta, ja nii et vahe poleks märgatav. Vaesemad riigid loobusidki (sealhulgas Eesti) 15% ühtekuuluvusfondi rahast selleks, et ehitada üle-euroopalisi transpordikoridore. Tegelikkus on niisiis see, et vaesemad riigid raha juurde ei saa, vaid loobuvad seitsmendikust ühtekuuluvusfondist rahastatud objektide (koolide, haiglate, maanteed, jne.) ehitamisest. Kuna jõukamad riigid ÜF-st raha ei saa, siis nende jaoks ei muutunud sellest otsusest midagi. Vaesemad riigid tegid endale ise „kingituse“ ning otsustasid rajada piiriüleseid transpordivõrke.

Nõnda ümbertõstetud raha on ikkagi piiratud hulgal ja sellest ei jätku, et kõik TEN-T määrustega kehtestatud koridorid valmis ehitada. Riikidel on kohustus ülejäänud osas leida muid vahendeid oma eelarvest või laenata, et nõutud objektid 2030. aastaks valmiks.

Poola sai juba viie aasta eest aru, et ainult kalleid kiirraudteid ehitada ei ole mõtet ning lükkas oma löngu meid Berliiniga ühendava kiirraudtee ehitusest ebamäärasesse tulevikku. Meilgi on nüüd käes valimise hetk. Kui otsustame hakata ehitama uut Rail Balticu otsetrassi, siis peame selle lõpetama aastaks 2030 olenemata sellest kui palju või vähe selleks Euroopa Liidult toetusraha tuleb.

Praegusel eelarveperioodil, mis kestab aastani 2020, on Balti riikidel käes 800 miljonit vajalikust 5 miljardist. Tõenäoliselt on järgmisel eelarveperioodil EL eelarve väiksem ning seega võib raha tulla 800 miljonist veel vähem. Karm reaalsus võib olla aga see, et enamus Rail Balticu rajamiseks vajaminevast rahast tuleb meil laenata.

Meil on sajandi võimalus teha praeguses olukorras õige valik ning mitte võtta endale koormust, mille täitmiseks võetavaid laene peavad meie lapsed maksma hakkama. Uus ilus raudtee tundub küll väga ahvatlev ning vana renoveerimine on seotud paljude tüütute argiprobleemidega. Siiski on elus sageli nii, et uut ja meeldivat hääberit me endale rahapuudusel lubada ei saa ja arukam on siiski olemasolev elukoht korda teha.

Kui otsustame, et ei hakka uut otsetrassi rajama, siis on meil kohustus ehitada olemasolev raudteevõrk kiiremaks. See „hirmutav“ kohustus on rahaliselt oluliselt väiksem kui Rail Balticu ehitamise omaosalus suurima Euroopast saadava toetuse korral. TEN-T määrus ei kohusta meid ehitama 1435 mm laiusega raudteed. Üks võimalus on kasutada Kesk-Euroopaga raudteeühenduseks muudetava teljelaiusega ronge, millega saab vedada nii reisijaid kui tanke. Tuhandele vagunile rööpalaiuse muutmise võimaluse lisamine maksab umbes 1%

Rail Balticu ehitusmaksumusest. Kui tõesti osutub, et unistused kümnetest miljonitest raudteekaubatonnidest paarikümne aasta pärast imepäraselt täituvad, siis saame tagasi tulla plaani juurde rajada Balti riikidesse uus otseraudtee.

Nii talitades võib suurim kaotus olla kuni 800 miljonit käesoleva eelarveperioodi raha, mida õigeaegselt esitamata taotluste tõttu ei saa teistel objektidel kasutada. Läbirääkimiste tulemusel on võimalik, et kaotus tuleb oluliselt väiksem. Teiselt poolt toob see meile järgmisel eelarveperioodil eraldatava raha kasutamiseks palju rohkem valikuid. Tulevase eelarveperioodi CEF-i rahastust saab kasutada teiste TEN-T määrustes sätestatud kohustuslike taristuobjektide jaoks nagu Via Baltica ja olemasolev Tartu kaudu Riiga kulgev raudtee. Uue otsetrassi ehitamise kohustuse äralangemisel saame ÜF-rahast teha korda ka neid raudteid ja maanteed, mis TEN-T koridoride hulka ei kuulu, kuid millest on meie kohapealse elu jaoks palju kasu. Näiteks Tallinn-Tartu maantee või Tapa-Narva raudtee.

Meie ees seisvate valikute sisuliseks ja terviklikuks analüüsiks tuleb enne otsuseid paljudel helgematel peadel jõud kokku panna ja laupkokkupõrgetest loobuda. Ainult nii saame Eesti transpordisüsteemi meile ja Euroopale sobivaks.

Kolm Isaamaakõnet

Raik-Hiio Mikelsaar

Tartu Ülikooli emeritprofessor

I Lugupeetud Eesti Vabariigi President Kersti Kaljulaid!

Kuulun nende hulka, kes avaldasid rahulolu Teie valimisel Eesti riigipeaks. Olin heldinud noore kena sportliku naispresidendi säravsilmselt pühalikust töotusest asuda ustavalt oma riiki ja rahvast teenima. Oli küll skeptikute kinnitusi, et Tartu Ülikooli Nõukogus, Euroopa Kontrollkojas ja Geenivaramu loomist kureerides Te silmapaistvaid algatusi ei genereerinud, aga alati tasub loota paremat. Prediedndi valimise aegadel oli alanud Rail Balticu (RB) teemal ulatuslik protestiliikumine, mis kulmineerus 30. septembril Postimehes avaldatud 101 avaliku elu tegelase kirjaga. Protestijatel tekkis lootus, et uus president aitab umbe jooksnud probleemi lahendada, sest avaldasite valmisolekut RB trassivalikut asjaolude muutumise järel üle vaadata.

Kahjuks aga loodetud arutelu RB teemadel ei toimunud ja 22. detsembril Postimehes avaldatud Lauri Hussari poolt Teiega tehtud intervjuust lugesime nõrdimusega Teie järgmisi seisukohti: „Igas ühiskonnas leidub konservatiivseid inimesi ja neid, kes soovivad kiiremini liikuda. Mis puudutab Rail Balticut, siis mina arvan, et mida tihedamini olemasolev seotud transpordi-, aga ka energivõrkudega Euroopa tuumikuga, seda parem meile. See on majanduslikult kasulik, aga ka turvaline. Millist siis selline vastuseis? See ei pruugi olla ilmtingimata vastuseis, vaid on inimesi, kes lihtsalt näevad, et Rail Baltic peaks kulgema mujal. Täna ei ole ju põhiline arutelu „teeme – ei tee“, vaid kas see tund aega, mis võtaks Tartu kaudne sõit, oleks probleem. Kindlasti oleks probleem. Oleme trassi välja valinud, arutelud on tehtud ja nüüd on tähtis selle projektiga

kiiresti edasi liikuda. Et meie partnerid Lätis ja Leedus näeksid, aga mis veel olulisem, et Soome ja Poola näeksid, et Rail Baltic pakub ka neile äri võimalusi. Nende kaasamine on meile oluline. Seda tööd teen ma ise, kui käin Soomes või Poolas, ja palun neil meeles pidada, kuidas nemad saaksid sellest projektist samamoodi kasu nagu meie.“

Paraku pole Te näiliselt lihtsatesse, aga tegelikult komplitseeritud RB probleemides süvenenud ja olete end lasknud kaasa haarata demagoogilisest propagandast – raudteevõdud pidavat, maksu mis maksab, toimuma kõige lühemat teed pidi – eelkõige transiidina –, ja pole tähtis, kui palju rahuldatakse seejuures vabariigi siseseid raudteeliikluse huve, kui palju kahjustatakse loodus- ja inimkeskkonda jne. Tervemõistuslikult peetakse aga loogiliseks järgmist RB arusaama: kiirraudtee peab tagama kompromissi ehk tasakaalu rahvusvahelise transiidi ning kohaliku kauba- ja reisijateveo vahel – transiidi jaoks on kaugsõidurongid ja rahvuslike huvide rahuldandamine tagavad lähisõidurongid. Nii riikidevahelist kui ka riigisisest huve saab vaieldamatult kõige paremini lahendada nn diagonaalsel, Eesti rahvarohkeimaid kesk- ja lõunapoolseid alasid ühendaval RB trassil Tallinn-Tapa-Tartu-Valga, mis läbib ka Eesti teadus-, haridus- ja kultuurikeskust Tartut. Tuleb aru saada, et joonlauaga mõtmine ja ainult kiiruse tagaajamine ei ole õige meetod süvaprobleemide lahendamiseks. Pigem vastupidi: vaid ühele, „mehaanilisele“ faktorile tuginevamine on kindel viis kogu ettevõtmise kihva keerata. Arvame, nagu Teiegi, et RB trassi viimine läbi Tartu on probleem – aga hoopis vastupidises mõttes: sellist keskust ei tohi mingil juhul RB peateest kõrvale jätta. Hämmastav, et Teie, kui Tartu Ülikooli nõukogus töötanud inimene

ei mõista, et just ülikoolid ja eriti meie rahvusülikool kui Baltimaade juhtiv kõrgkool, mis kuulub regioonis ainsana maailma 2% parima hulka, on riigi innovaatilise potentsiaali kasutamiseks esmase tähtsusega arengufaktor. Teatavasti puudub praegu Tartul raudteeühendus isegi Riiga, mille loomise esmatahtsuseks on ebaselgetel asjaoludel eelistuseks saanud läänepoolse Pärnu-kaudse uue hirmkalli vähemõtteka loodust ja inimasustust kahjustava RB trassi rajamine.

On iseloomulik, et Te mainite oma RB-seisukohas vaid „äri võimalusi“, aga mitte võimalusi ja vajadust arendada haridust, teadust ja kultuuri, ilma milleta ju ei edene ka äri-ettevõtlus!

Teie läbikaalumata mõtteavaldus on lausa solvav sadadele loodus- ja inimühiskonna kaitsjatele, 101-kirjaga liitunud ühiskonnategelastele, 1300-le Roheliste petitsioonile „Eestimaa kaitseks“ allakirjutajatele jne. Kas need kõik on Teie järgi konservatiivsed inimesed, kes ei soovi kiiremini liikuda? Kas nemad ei arva, et mida tihedamini olemasolev seotud transpordi- aga ka energivõrkudega Euroopa tuumikuga, seda parem meile? Ja nad ei usu, et see oleks ka majanduslikult kasulik, aga ka turvaline?

Mida tähendab Teie irooniline süüdistus: „...on inimesi, kes lihtsalt näevad, et Rail Baltic peaks kulgema mujal...“ Ei, lugupeetud proua President! Alternatiivset RB trassi ei pakuta välja lihtsalt niisama, vaid selleks, et kaupu ja inimesi ei veetaks mitte inimtühjal gigantomaanilisel ülikallil joonlaua-trassil keset soid ja rabasid, vaid seal, kus on kõige rohkem rahvast ja tarbijaid.

Mille alusel väidate Te, et olemasolev trassi välja valinud, arutelud teinud ja peame nüüd selle ülikahjuliku projektiga kiiremini edasi liikuma? Trassivalikut ei ole ju piisava

põhjalikkusega avalikult arutatud. Vastupidi, see on toimunud hämaratel asjaoludel ja üsna varjatult. 2007. a otsustati EL tipp-tasandil COWI analüüsides põhjal, et kõige otstarbekam on rajada RB trass läbi Tartu (liinil Tallinn-Tapa-Tartu-Valga) ja suur osa töid tehtigi ära. Rahvas oli selle trassivariandiga rahul ja protestiavalidusi ei esitatud. Siis aga valiti millegipärast uueks analüüsifirmaks ebausaldusväärseks osutunud AECOM ja 22. septembril 2011. a otsustati salastatud valitsuskabineti nõupidamisel jätkata RB rajamist hoopis uuel Pärnu-kaudsel trassil. Millistel kaalutlustel RB trassikavandit muudeti ja miks ei teostatud lubatud mõjuanalüüsi, jäi ebaselgeks. Igatahes algasid ulatuslikud protestiliikumised – algul Hardo Aasmäe jt üksikaktivistide ja hiljem ühiskondlike organisatsioonide tasandil.

Teil on õigus, et peame oma RB-ettevõtmistes arvestama ka naaberriikide Läti ja Leedu ning Soome ja Poola huvidega. Selleks on Eestil lausa kohustus: saame ju poole aasta pärast Euroopa eesistujamaaks. Niipea kui meil õnnestub peatada Pärnu-kaudse RB trassi rajamine, taastub ka Lätile vajadus Valka-Riga trassi kaasajastamiseks. Selleks, et Leedu saaks lõpuks ometi lülitada oma pealinna Vilniuse RB põhitrassi, on vaja kõigepealt moderniseerida Riga-Daugavpils raudteelõik, et sellega siis ühendada RB-lõik Daugavpils-Vilnius-Kaunas.

26.12.2012

II

**Lugupeetud
Euroopa Parlamendi saadik
Tunne Kelam!**

Oleme Teid juba Eesti taasiseseisvumisest alates pidanud üheks kõige veendunumaks ja teenekamaks isamaalaseks. Seetõttu oli üllatav lugeda 21. novembri Postimehes Teie arvamust „Vastuseis Rail Balticule on vesi Kremli veskile“, milles Te kurdate, et Eestis kerkitab isolatsioonismilaine. See olevat populistlik liikumine, mis vastanduvat kõigile kõiges. Meie riigis olevat isolatsioonistide meelisteemaks saamas Rail Baltic (RB). Eestist pärit eurosaadikud olevat juba kümme aastat seisnud üksmeelselt RB projekti taga, selle kulgu pidevalt jälginud ja vajadusel tagant tõuganud. RB trassivalik olevat ammu tehtud ja nüüd olevat juba hilja ärgata ja seda diskuteerida, sest rong olevat juba läinud.

Kahjuks ei ole Te RB probleemidesse süvenenud ja esitate isamaa päästmisele orienteeritud inimestele (sajad majandus-, sotsiaal- ja looduseksperdid, 1300 Roheliste petitsioonile allkirjutanud jne) alusetuid süüdistusi. Mingist isolatsioonismist ei saa juttugi olla. Me ei ole seni kohanud ühtegi eestlast, kes oleks eitanud vajadust kaasajastada raudteeliiklust üksikriikide tasemel ja kogu Euroopas. Me oleme aga veendunud vastu sellele, kuhu ja kuidas raudteehitust praeguse ebaõnnestunud kava järgi kavatakse teha. Millegipärast on kogu propagan-

da suunatud RB peatrassi rajamisele perifeersesse inimeühja piirkonda, kus meeletute summade hinnaga kavatakse üles kaevata soid ja rabasid, asendades neid Eestimaad kaheks jagava hiigelvalliga, mis tekitab meie loodusele ja inimasustusele seninägematut kahju. Inimesi sellel uudismoodustisel eriti liikumas polevat loota, ja kaupa, mida vedada, alles hakatavat otsima. Sellise gigantomaanilise Pärnu-kaudse trassi rajamine ammendavat kogu Eesti kruusavarud. Hiiglaslike ehitussummade saamine üha enam majandusraskustesse sattuvalt Euroopa Liidult on väga küsitav ja riskantne, sest praegu tagatakse vaid 10 % summade tasumist ja ähvardab oht omaosalusummade suurenemisele kuni 50%-ni üldmaksumusest. Isegi praegu kavandatavad omaosalussummad – 20-30 miljonit € aastas ammen-daksid kõik võimalused võlgades sipleva ülejäänud raudteevõrgu arendamiseks.

RB tuleb rajada vastavalt tervemõistuseliku arusaamale, mille järgi leitaks kompromiss ja tasakaal transiidi kiirendamise ja siseriikliku kauba- ja reisijateveo arendamise vahel. Vähemõtteka perifeerse joonlaur-trassi asemel tuleb RB peatrass rajada olemasolevaid rajatisi mõistlikult moderniseerides Tallinn-Tapa-Tartu-Valga liinile, mis ühendaks kõige rahvarohkemaid Eesti alasid ja, mis peamine, läbiks Eesti teadus-, haridus- ja kultuurikeskust Tartut, ühendades seda nii Tallinna kui ka Riiga ning

Talsinki tunneli rajamise järel ka Helsingiga. Just naabermaade ülikoolide vahelise ühenduse edendamine annaks innovaatilise impulsi nii majanduse, ettevõtluse kui ka kultuuri kiireks edendamiseks.

Mis puutub Teie poolt märgitud eesti eurosaadikute kümneaastasest üksmeelsusse RB projekteerimisel ja trassivalikul, siis faktid räägivad teist keelt. Kui RB rajamine oli 2004. a Euroopa Parlamendi ja Nõukogu poolt sätestatud üle-euroopalise transpordivõrgu arendamise prioriteetprojektiks, siis tunnistati Taani firma COWI põhjalike uuringute alusel sobivaimaks RB peatrassiks: Tallinn-Tartu-Valga-Valka-Riga-Šiauliai-Kaunas. Projekteerimine kulges ladusalt ja suur osa tööd selle raudtee edendamiseks tehti ära. Siis aga sai 2010. a Euroopa transpordivolinikuks Siim Kallas ja millegipärast telliti nüüd uued analüüsid ebausaldusväärseks osutunud firmalt AECOM ja uute andmete baasil muudeti 22. septembril 2011. a majandus- ja taristuministri Juhan Partsi poolt juhitud salastatud valitsuskabineti koosolekul Tartu-kaudse RB trassi kavand Pärnu-kaudse trassi plaaniks. Lubatud mõjuanalüüse ei ole seniajani tehtud. Kuna selle koosoleku materjalidele oli 10 aastaks kehtestatud ligipääsu piirang, siis võttis üksjagu aega, kuni „raudteepööre“ avalikkuse ette jõudis, ja kodanikuaktivistid eesotsas Hardo Aasmäega protesteerima pääsesid. Sellises olukorras ei ole õige sobivama projekti eest

seisjaid süüdistada protestiga hiljaks jäämisest. Veel enam, kui mingitel kahtlastel asjaoludel on tööd ja rahad suunatud riigile kahjulikus ja lausa katastroofiga ähvardavas suunas, kas siis peab vales suunas edasi jätkama ja riigi ressursse endistviisi edasi tuulde pilduma? Teie kurtmisest paistab välja igatsus igal juhul ära kasutada ajavahemikus oktoobrist 2016 kuni märtsini 2017 Eestile EL-i poolt RB tarvis eraldatav raha. Oleme selle sooviga nõus, aga nõuame selle ressursi ümberkanaliseerimist 2011. a alusetult katkestatud Tartu-kaudse RB trassi rajamise jätkamiseks.

Ümber vaadata tuleb ka Teie omapäraseid julgeolekukaalutlusi. Tänapäeval pole mõtet raudteid võimalikest tuleviku sõjakolletest liiga kaugele, Eesti ääresse ehitada. Teatavasti hakkavad NATO baasid paiknema eelkõige Tapa lähisel. Seetõttu tagab just RB Tapa-Tartu-Valga kaudne trass kõige paremini rahvarohketest piirkondadest kaitsevõrgude mobiliseerimise kõige tõenäolisemale sõja-eesliinile idarindele. Just RB perifeerse läänepoolse peatrassi eelistamine oleks vesi Kremli veskile, sest suunaks sõjavägede liikumise väheolulisse äärealasse ja tekitaks seda isolatsioonismi, mida teiste puhul ilmaasjata leida püüate!

26.12.2016

III

**Lugupeetud endine peaminister
ja Euroopa Komisjoni aseesimees
Siim Kallas!**

Olete Eesti poliitikas juba alates taasiseseisvumisprotsessi käivitamise eelsest ajast tublit tööd teinud. Teid peetakse ka Rail Balticu (RB) üheks peamiseks maaletoojaks Eestis. Seoses sellega hämmastab meid, RB parima trassi eest võitlejaid asjaolu, et Te ei süvene RB probleemide olemusse ja võite vale suuna propageerimisega Eestile ja tervele Euroopale katastroofilist kahju tekitada. Seda aga meie lapselapsed kellelegi ei andestaks.

Teie „Lugu tuleviku raudteest“ (Postimees 16.11.2016) on küll oma laiahaardelise retoorika ja kujundlikkusega omamoodi huvitav, kuid valgub laiali ja sõnum läheb viltu. Rõhutate õigustatult üle-euroopalise transpordivõrgustiku parendamise tähtsust, millega me aga ju kõik nõustume, kuid pahandate ülearu riikidevahelise koostöö puudulikkuse üle. Näiteks ei saa tartlased küll kurta, et siinkandis „Liikmesriigid ei ole huvitatud piiriüledest taristuprojektidest“. Vastupidi, rahvusülikoolilinn Tartu ning kogu Kesk- ja Lõuna-Eesti elanikkond sooviksid kõigest hingest soodsat raudteeühendust (Rail Livonia) Riiga, aga raudteehituste väitel pole seda loota, kuni veel kasvõi õhuski seisab tolle läbimõtlematu perifeeriatrassi loomise plaan. Ometi läks kõik ju hästi... kuni tolle viltuviiva 2011. a „raudteepöördeni“.

Kiitlute suure raha eraldamisega RB rajamiseks, aga ei arvesta Brexiti jms sündmuste järel tekkinud EL rahaliste raskustega, mistõttu garanteeritakse praegu vaid 10% summade tasumist ja on oht omaosalusummade kasvamiseks 50%-ni. Kas Te isiklikult võtaksite endale kaela sellise ulatusega riski? Kui gigantomaanilise RB aastane hooldustasu on 20-30 miljoni € suurune ja ülejäänud raudteevõrk on võlgades, kas siis on õige seda uute hiigelrajatistega päris põhja kōrtetada? Te ei vaevu üldse selgitama, millist

raudteed meile vaja on ja kus ja kuidas see peaks kulgema, s.o pole veel suurprojekti ja selle mõtet kirjeldanudki, kui juba hakkate demagoogiliselt manitsema vajadust järgida maksimise erikorda ja kinni pidada tähtsusest ning hoiatate projekti muutmise eest. Umbes nii, et ükskõik mida meile kaela määratakse, kõigega tuleb leppida, mingu või laev põhja? Ometi lubate ju, et „Euroopa Komisjon hoidis ja hoiab end riigisestest valikutest kõrvale.“ Kus on siin demokraatia ja rahva arvamusega arvestamine? Kõige enam kahjustate Te ju selle põhimõtteladega iseennast!

Kuna nn kodutöö on Teil nähtavasti tegemata, siis oleks viimane aeg sellega alustada. Iga uus suur ettevõtmine peab algama selle kontseptsiooni ehk üldarusaama püstitamisest. Milline on Teie RB kontseptsioon? Kuni Te seda veel pole pakkunud, siis annan Teile omapoolse platvormi, mida võite heaks kiita või omapoolset pakkuda. Minu arvates peab RB tagama kompromissi riikidevahelise transiidi ning riigisisese reisiliikluse ja kaubaveo edendamise vahel. Seda tasakaalu peavad tagama kaug- ja lähiringid, mis kasutavad samal trassil samu või naaber-rööpmepaare. Selleks pole eriti põhjalikke uurimusi vaja, et välja valida RB trass, mis kõige paremini rahuldab Eestis ühtaegu rahvusvahelisi ja rahvuslikke huvisid. Selleks on Tallinn-Tapa-Tartu-Valga-Valka-Valmiera-Cesis-Sigulda-Riga. Transiidi kiirus oleks küll selle kaarekujulise trassi puhul veidi väiksem, kui Pärnu-kaudse joonlauratrassi korral, kuid see-eest saadaks suurt kokkuhoidu olemasolevate taristute kaasajastamisest ning teenindataks maksimaalsel hulgal Eesti elanikke ja mis peamine – oleks täidetud RB trassi põhitingimus: loodaks otseside teadus-, haridus- ja kultuurikeskuse Tartuga.

Ülikoolide vaheliste kommunikatsioonide areng saavutaks erilise hoo Talsinki tunneli rajamise järel, mil Riia ja Tartu saaksid soodsaid kontakte ka Helsingiga. Selline in-

tellektuaalne potentsiaal kasvaks veelgi Vilniuse ühendumisel RB peatrassi (vt allpool). Ülikoolide vahelise ühenduse edendamine annaks innovaatilise impulsi nii teaduse, hariduse, majanduse, ettevõtluse kui ka kultuuri arenguks.

Kahjuks aga on ametlik propaganda praegu suunatud uue vähemõtteka hirmkalli Pärnu-kaudse RB peatrassi rajamisele perifeersesse inimeühja piirkonda, kus meeletute summade hinnaga kavatakse üles kaevata soid ja rabasid, asendades neid Eestimaad kaheks jagava hiigelvalliga, mis tekitab meie loodusele ja inimasustusele seninägematut kahju. Inimesi sellel uudismoodustisel eriti liikuma polevat loota, ja kaupa, mida vedada, alles hakatavat otsima. Sellise grandioosse Pärnu-kaudse trassi rajamine ammendavat kogu Eesti kruusavarud.

Osaletsite küll suvel presidendivalimise kampaania käigus ja 25. oktoobril Riigikogu keskkonnakomisjoni poolt korraldatud istungil RB teemalise sõnavõtuga, aga Te ei „laskunud“ diskussioonini ja väitsite, et RB praegune Pärnu-kaudne trass oli juba ammu Euroopas välja valitud ja toetust leidnud. Tegelikult aga räägib teist keelt. Kui RB rajamine oli 2004. a Euroopa Parlamendi ja Nõukogu poolt sätestatud üle-euroopalise transpordivõrgu arendamise prioriteetprojektiks, siis tunnistati Taani firma COWI põhjalike uuringute alusel sobivaimaks RB peatrassiks: Tallinn-Tartu-Valga-Valka-Riga-Šiauliai-Kaunas. Projekteerimine kulges ladusalt ja suur osa tööd selle raudtee edendamiseks tehti ära. Siis aga saite Teie 2010 Euroopa transpordivolinikuks ja millegipärast telliti nüüd uued analüüsid ebausaldusväärseks osutunud firmalt AECOM ja uute andmete baasil muudeti 22. septembril 2011. a majandus- ja taristuministri Juhan Partsi poolt juhitud salastatud valitsuskabineti koosolekul Tartu-kaudse RB trassi kavand Pärnu-kaudse trassi plaaniks. Lubatud mõjuanalüüse ei ole seniajani tehtud. Kuna selle koosoleku materjalidele oli 10 aastaks

kehtestatud ligipääsu piirang, siis võttis üksjagu aega, kuni „raudteepööre“ avalikkuse ette jõudis, ja kodanikuaktivistid eesotsas Hardo Aasmäega protesteerima pääsesid.

Loodetavasti saate koos Juhan Partsiiga selgitada, miks oli vaja katkestada Tartu-kaudse RB trassi ehitus ja asuda hiigelrahastid suunama küsitava väärtusega Pärnu-kaudse joonlaur-trassi rajamisele. Kui osutub, et see valik oli ekslik ja suurt kahju toov, siis loodan, et Teil on mehisust viga tunnustada, peatate katastroofisuunal liikumise ja toetate võimalust jätkata töid ainumõistliku Tartu-kaudse RB trassi rajamisega. Veel enam, endise Euroopa komisjoni aseesimehena on Teil soodne positsioon Eesti saamisega poole aasta pärast Euroopa Liidu eesistujamaaks, alustamaks koos naabritega RB peatrassi kaasajastamist ka Lätis ja Leedus. Valka-Riga raudtee taaslülitamise järel RB peatrassi on vaja edasi moderniseerida Riga-Daugavpils'i rongiühendust ja lülitada siis Leedu pealinn Vilnius Daugavpils-Vilnius-Kaunas'e lõigu kaudu esmakordselt RB peatrassi koosseisu.

Peaksite ümber vaatama ka oma julgeolekukaalutlusi. Tänapäeval on ohtlik ehitada raudteid võimalikest tuleviku-sõjakolletest liiga kaugele, Eesti ääresse. Teatavasti hakkavad NATO baasid paiknema eelkõige Tapa lähisel. Seetõttu tagab just RB Tapa-Tartu-Valga kaudne trass kõige paremini rahvarohketest piirkondadest kaitsevõrgude mobiliseerimise kõige tõenäolisemale sõja-eesliinile – idarindele. Kuna ka ametlik press loodab suurimat kaubavoogu Loode-Venemaalt ja Aasiast, siis soodustaks just Eestist diagonaalsuunas läbiv Tartu-kaudne RB reisirajate- ja kaubavedu Peterburi ja Moskva suundadel ning võimaldaks ometi kord kasutusele võtta tohutuid ressursse neelanud Koidula piiripunkti. Ka rööpmelaiuse erisused on praegusel veeremil rattavahe laiuse reguleerimise uuel ajastul oma mõju kaotamas.

27.12.2016